

זהר שיר השירים

ולא על אשם ולא על עון, אלא על שמחה, כמש"כ (משלי כז) שמן וקטרת ישמה לב, וזה נתבאר, וע"כ הקטרת לא נקרב אלא בשעה שהשמן מתקרב, כמו שנאמר (שמות ל) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה, ונאמר ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה, בשביל שיהיו נמצאים שמן וקטרת ביחד: (ג-יא).

בחצות הלילה מקריבים לפני ה' נשמות הצדיקים

אמר רבי חייא בוא וראה סוד הדבר, בשעה שהקדוש ברוך הוא נתגלה על הגן ^[קע"ז] כל הגן מתחבר ואינו נפרש מן העדן, ומזה העדן יוצאים מעינות לכמה דרכים ונתיבות, וזה הגן נקרא צרור החיים, כי שם מתעדנים הצדיקים מהארת עולם הבא, ובאותה שעה שהקדוש ברוך הוא נתעורר בגן העדן להשתעשע עם הצדיקים, כרוז יוצא וקורא, עורי צפון ובאי תימן וגו', יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו, מהו ויאכל פרי מגדיו, אלו הקרבנות שנקרבו לפניו מן הנשמות של הצדיקים, וזה בחצות הלילה, בשעה אחרת שאר קרבנות ממש. (ב-לו:)

שלמים חביב יותר מחטאת ואשם וחביב מהכל הקטורת

עורי צפון ובאי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו וגו'. פתח רבי אבא ואמר, עורי צפון, אלו העולות שנשחטות בצפון, לפי שאותן המחשבות במצפוני הלב נמצאות, ובמקום הדין, לפי שמחשבה [הרעה] נמצאת בלילה בשעה שהדין נמצא, ורוח צפון מנשב בחצות הלילה כאשר נתעוררים האנשים, ומחשבות האנשים נתעורר, וכנור של דוד מנגן מאליו, ובאי תימן, אלו שלמים שנשחטים בדרום, לפי שהם השלום של כלם, שלום העליונים והתחתונים, והם שלימות צדדי העולם, שלימות הכל מצד האמונה, ומפני שהשלמים הם שלום של כלם אוכלים מהם הבעלים ונהנים מהם, שהרי שלום נעשה לו ולכל העולם במדרגה אחת, הטאות ואשמות נאכלים לכהנים, מפני שהם באים לכפר עליהם ולהעביר עונותם, ומכל הקרבנות אינם חביבים לפני הקדוש ברוך הוא כמו שלמים, לפי שבשבילם נמצא שלום בעליונים ובתחתונים, [הפיחי גני יזלו בשמיו] למעלה מהכל היא הקטרת שהיא בשלימות מהכל, ואין באה לא על הטא

זו הזהר

משמעותו הגן של העדן, כלומר שמחבר אל העדן.

קעז. זה הגן היינו עולם המלכות, והעדן היינו עולם הבינה, וגן עדן.

